

udateret

SENDER

Ernst Trier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

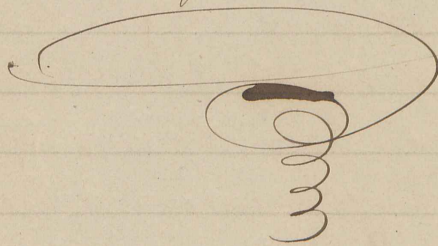
Sender's location:
Vallekilde

Archive:
Mappe 108 nr. 40a-b.

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

brødt, for at sætte det igennem, at jeg
især har foretaget det med hende
Peder i spidsen med frø og, ^{meget} ~~især~~ frø
Hort søde brøder.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 40A

Hvor det mere mig, at have lidt om killede
om Porsner og Hanne! Jeg naturligvis vil
jag gerne ridde for Dem, når de
tror sig til mit hof eller kan have
gavn der af! Ved jeg ellers kunde give
Dem en visning på horder! Dødsfri
har en dejlig Qatter. Men kan ikke
blive gift med en Sabmonsen? Jeg
synes, at hun måtte passe til i den
en Hanne. Det er bedst, at der
er så langt mellem Valkhede, København
og jeg er borte sådan især et stykke
Hvor vilde det ellers være forment at se

met under det billedes tilbliven —
 Med henpaa to spørgsmålet om dug til
 bordet, — kan jeg meddele Dem, at det
 ord, bord = dug, findes ikke i hele bibelen,
 så man rimeligvis ikke ^{har} brugt sådan. Billedet
 fra Egypten og det materne Fæderland viser
 det samme. — I det den ældste tid, ligesom
 man kom i forbindelse med Mesopotamien og Babylon
 så man tilbord. Da man senere begyndte
 at bygge tilbord, tordnede profeterne (Isaie
 Amos o. andre) der imod. Man betragtede det
 som indførelse af blodagtig og forurenset Dyr
 skik. Altså: man så tilbord. Men hvad
 så man på? Rimeligvis at almindelig
 den bare gjorde (på samme måde som ~~et~~
 billeder fra Egypten ^{og materne Fæderland} viser det.) med et ganske
 lavt tilbord foran sig. Der brugte man
 fædder ~~var~~ ^{var} også stob. (Luk. 2 Kong.
 4, 10) Men det blev nok oftest betragtet som
 kedens-rod. Man brugte aldrig Knæ
 og gaffel. Man brugte sine fingre,
 og man skulde først til munden, først

3
perisings, længsmænd og tømmere. —
I Smiths Dictionary of the bible II side 284
(under ordet "Meal") findes et lille kildet
som er ret oplysende: 3 forrenede mænd sadde
på jorden, med hovedet lavet i jorden, og spiste med
fingrene, men de tyende et af dem, og med
drille, da med en isft. — Inden ved jeg
intet om hele ^{bestemt} om, hvor offermøllene holdes.
Jeg synes neppe, at jeg kan tænke, at det var
i selve Taboradlet, som jo ikke var meget
stort. Men når der siges, at Elbana, dog
op til Lilo — men der da ikke havde
sit telt med, og så næst intet matier og mellem
vokkerne i sit telt ved selvsynet? —
Jeg tilløber to at tro det, men der intet
bestemt sig endnu derom. — Jeg er næsten over-
reder om dens smule bemærkninger, fordi de
selv har bedt mig derom. Men bare de
an ikke bliver lidt argere derover! For det
kan jo let ske, at de kommer den
Kenatruiche composition på tværs.
Og end den argere, hvis den jo havde

4
sige frihed og bære for lov til at
forme sig uden at være bænden af andre.
krævet oplysninger. Det er jo en helt anden
sag for os, der skal male med ord i sine
fortællinger. — Men som sagt: jø hører,
at jø ikke gøre fortælling ved at vende dem
og mere de end i at færd min viden
hed.

Nu Rolf hiler til Dem og hustru og
sønnerne — regner De ikke, at man har
en stoll fornemmelig, når man taler sådan
om sønner i fortælling!

Godt fred!

Deres ven

M. M.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 108 Nr. 40 B

Hjærtelig hilsen og tak for viden fra
deres ven

Poul Hansen

Hils deres hustru, hustru og Peder;

hvorvidt derind familiens yngre medlemmer byder sig an
en hilsen, for jeg ikke have nogen mening om, da end bekendt skal være i det kort.